Nummer 239

het V.D.H.-tje

19 Augustus 1950

WEKELIJKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL
VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - HOLLAND - NEDERLANDSCHE KROON RIJWIELFABRIEK N.V.

Hoewel Amsterdammer zijnde komen wij graag in Rotterdam. Niet om het stadsschoon want dit is er (nog) niet, maar wel om ons te laven aan de activiteit die men daar beleeft. Rotterdam is voor ons een stad waar (doorgaans) gewerkt wordt en waar een initiatief wordt ontplooid, dat een waarborg inhoudt voor de toekomst van de Maasstad.
Over Rotterdam Ahoy schreven wij reeds vorige week. Jammer dat deze havententoonstelling enigszins vreemd aandoet in een stakende haven en dat de bezoekers die na een rondwandeling een rondvaart maken niet zo heel veel levendigheid zullen constateren. Intussen, die staking gaat wel over.

HET INTERNATIONALE BOUWCENTRUM

Rotterdam heeft echter meer te bieden dan Ahoy. Er staat daar temidden der kale vlakten een paddenstoelachtig gebouw dat de schone naam draagt van Internationaal Bouwcentrum en dat, twee jaar na de opening als Bouwcentrum internationaal bekend is. Het is een permanente tentoonstelling voor het bouwwezen, dat wil voorlichten en wil streven naar beter, goedkoper en doelmatiger bouwen. Dat is nodig, onze toekomst is daarmede gemoeid.

Men moet dit breed zien. Steeds duidelijker blijkt dat West-Europa in de wereld van de toekomst nog slechts een kans zal hebben als het blijft, of weer wordt, wat het vroeger was en ten dele nog is, het centrum der culturen. West-Europa is de bron der wetenschap geweest en zal zich slechts kunnen handhaven als het kwalitatief een voorsprong behoudt op een rest van de wereld. Het bouwwezen is daarbij nauw betrokken.

Al ons leven speelt zich af in bouwsels. Wij leven in woningen, gaan naar scholen, werken in fabrieken of op kantoren, worden verpleegd in ziekenhuizen en zoeken ontspanning in bioscopen, schouwburgen of stadions. Al deze bouwwerken kunnen in mindere of meerdere mate doelmatig zijn en allen worden betaald door de gemeenschap in zijn geheel.

Bouwen is het grote probleem van onze tijd. Een belangrijk deel van ons nationale inkomen wordt besteed aan gebouwen. Er moeten woningen komen want Nederland moet worden gehuisvest, scholen, want onze jeugd dient te worden geschoold. Ziekenhuizen, kerken, woningen voor oude van dagen, stations en bovenal fabrieken. Deze te ontwerpen is de (ondankbare) taak van de architecten. Men heeft het de architecten wel verweten dat zij meer aandacht schonken aan de schoonheid, dan aan de doelmatigheid en het is verwijt dat slechts ten dele terecht is. De opdrachtgever verlangt dikwijls het onmogelijke, heeft geen verstand van ontwerpen, doch verwacht van de architect dat hij verstand van zijn productieproces heeft, althans zoveel om een doelmatige indeling te kunnen maken. Uiteraard is het te veel gevergd van de ontwerper om dan ook nog rekening te houden met toekomstige behoeften en met veranderingen in de techniek die bestaande methoden ingrijpend kunnen beïnvloeden.

Problemen te over: Iedere architect, aannemer of opdrachtgever worstelt met de opgave hoe met een minimum aan kosten een maximum aan doelmatigheid te verkrijgen.

Het Bouwcentrum, een Stichting ontstaan door samenwerking van vrijwel alle bij het bouwwezen betrokken instanties, beoogt voorlichting te verschaffen. Hier is een centrale informatiedienst waar men de deskundigste voorlichting kan krijgen die men zich denken kan, een accumulatie van kennis en gegevens die zelfs de Amerikanen doen erkennen dat dit uniek is. Dank zij deze deskundige voorlichting, die zich niet bepaalt tot het verschaffen van gegevens over bepaalde grondstoffen of bouwmethoden, maar die haarfijne voorlichting geeft over bijvoorbeeld de eisen die men aan scholenbouw kan stellen, is er een staf van deskundigen, een team, die elk specialist zijn op een bepaald gebied en die de architect, die uiteindelijk deze gegevens nodig heeft en die niet alles zelf weten of uitzoeken kan, ter beschikking staan.

In de twee jaren dat het Bouwcentrum nu bestaat, heeft het zijn nut reeds ruiumschoots bewezen en besparingen in de bouwkosten bewerkstelligd die zijn bestaan al meer dan rechtvaardigen. Men is echter niet tevreden met wat bereikt is en beschouwt de tegenwoordige toestand nog niet als een eindstadium.

Men wil vooruit en het centrum maken tot een instelling waar de bouwers van de gehele wereld hun voorlichting komen halen, een informatiecentrum zonder weerga, dat een onmisbare factor is in de strijd om onze toekomst.

Door zijn ongewone vorm en ligging trekt het Bouwcentrum direct de aandacht.

Luchtfoto KLM

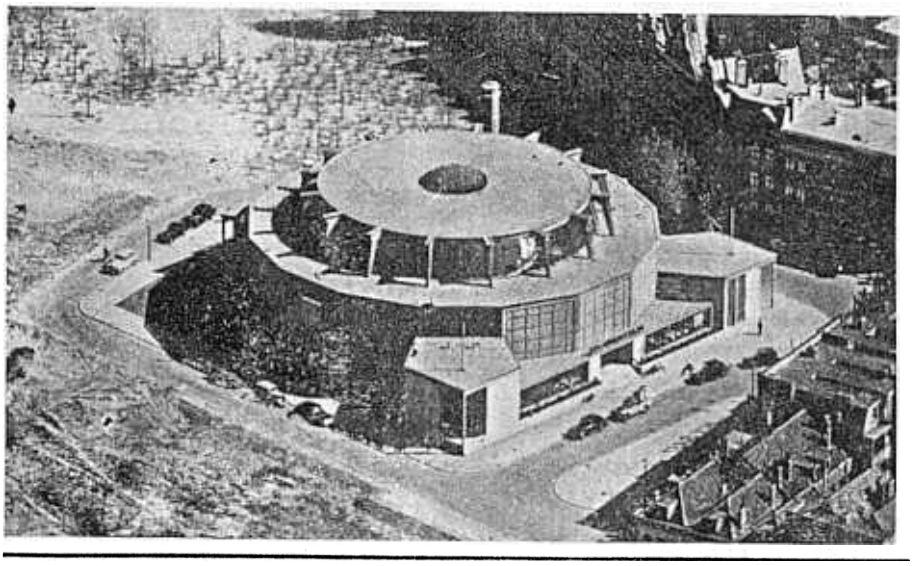

DEN HAAG

nieuwe boekenkringen

boekenkring is
Nu
zijn
is dat
dat 12
kring
Zij
dat
van

zijn.

De tweede mogelijkheid is, dat wij de kring vormen. Volgende week zullen wij mededelen, waar en wanneer men zich kan laten inschrijven.

Uit degenen, die niet zelf een kring gevormd hebben, zullen wij groepen van 12 nemen, zoveel mogelijk van één afdeling of dicht bij gelegen afdeling, in verband met het doorgeven van de boeken. Aan één van deze 12 zullen wij vragen of hij (zij) kringhoofd wil zijn. Voor deze kringen zullen wij een serie van 12 boeken samenstellen, die wij eveneens volgende week zullen noemen. Hierin zijn natuurlijk dan nog in onderling overleg wijzingen mogelijk.

Begint U nu alvast zoveel mogelijk zelf kringen te vormen, dan kunt U volgende week direct beginnen met het kiezen der boeken.

TIN

een onedel metaal met een edel verleden

Een eiland met een prachtig gebouwd heuvellandschap, een granietachtige kust, waarin tinsteen voorkomt en ruim 200.000 inwoners op een oppervlakte van 11.330 km² (bijna 1/3 van Nederland), is wel het eerste waar men bij tin aan denkt. Het is het eiland Banka in de Indische Archipel, gelegen ten Oosten van Sumatra met een voor ons een wel onbegrijpelijke gelijkmatige temperatuur. Gemiddeld namelijk 26° C, terwijl het maandgemiddelde minder dan 1° schommelt. Op dit eiland werd in 1710 voor het eerst tin ontdekt. In de onmiddellijke nabijheid — namelijk tussen Banka en Borneo — ligt ht eiland Billiton, dat veel kleiner is (4.595 km² met 75.000 inwoners), eveneens bekend door het voorkomen van tinerts aan de kust.

Dit eiland heeft een arme bodem met weinig bos en is zeer vochtig (3.000 mm neerslag per jaar!). Als landbouwgewas wordt rijst verbouwd. Door de armelijke bodem blijft echter de voedselvoorziening een zwakke schakel in de economie van het eiland. Nadat het eiland in 1814 bij de Conventie van Londen onder Nederlands bestuur werd geplaatst, werd in 1860 hier de Billiton Maatschappij opgericht door particulier initiatief. Later, in 1927, overgegaan in de Gemeenschappelijke Mijnbouw Maatschappij Billiton. Werd in het begin van de exploitatie per man per jaar 381 kg tin gewonnen, thans is dit cijfer gestegen tot 2.151 kg. Deze vooruitgang is te danken aan de door Nederlanders ontworpen en gebouwde baggermolens, die voor de kust liggen en de tinhoudende grond opbaggeren. Zo werd in 1948 in gebruik genomen de molen „Mendanau" met een vermogen van 3.000.000 m³ per jaar. De rechthoekige molen heeft een lengte van 66 m, een breedte van 20 m en kan op een diepte van 30 m baggeren (de afstand van het hoogste punt van ons hoofdkantoor, namelijk het trappenhuis van de houtvleugel tot de begane grond is eveneens 30 m). Elke emmer heeft een inhoud van 400 liter, terwijl totaal 128 emmers aanwezig zijn. Dit zijn ongetwijfeld wel getallen, die ontzag inboezemen!

Eén kubieke meter opgebaggerde grond bevat 1 à 2 kg tinerts. Opbrengst: 480 m³ per uur, dus gemiddeld ongeveer 600 kg tinerts. Deze 600 kg erts leveren 400 kg zuivere tin op.

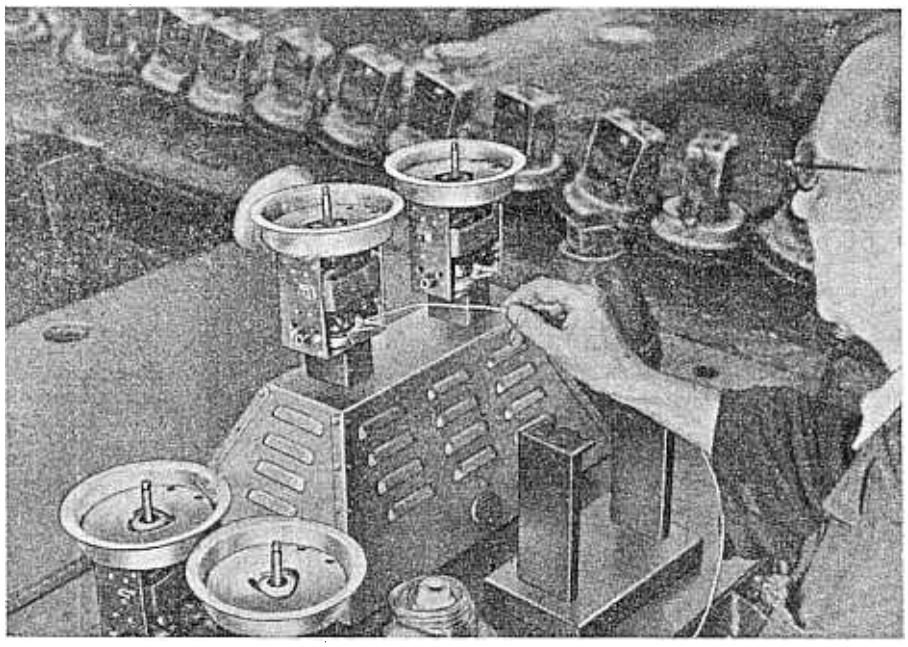

bij de fabricage van stofzuigeraggregaten speelt Tin een belangrijke rol als soldeermateriaal.

Tinerts, ook wel tinsteen genoemd, is een verbinding van zuurstof met tin, waaruit na een zuiveringsproces, met behulp van koolstof, de zuurstof wordt verwijderd, zodat ten slotte het zuivere tin overblijft. Deze tinsmelting gebeurde op de winplaatsen, thans echter gebeurt dit meer bij het afzetgebied. Zo bevindt zich in ons land te Arnhem de N.V. HOLLANDSE METALLURGISCHE BEDRIJVEN, de grootste tinsmelterijen van het vaste land van Europa. Hier ontstaan dan de „schuitjes of broden" tin, die ook in ons bedrijf een bekende verschijning zijn.

Tin is echter een grondstof, die zelfs vele eeuwen vóór Christus' geboorte gebruikt werd. Voor zover echter is na te gaan, niet als een zelfstandige grondstof, maar in de alliage brons (hoofdzakelijk bestaande uit koper, tin en wat zink). Doordat in die tijden een contact met gebieden buiten Europa ontbrak, speelden ook de eilanden Banka en Billiton geen rol in de tinwinning; deze winning vond plaats in Cornwall, Portugal en Spanje.

Werd tin in zeer oude tijden voor munten en dergelijke gebruikt, in de 15e eeuw speciaal voor allerlei gebruiksvoorwerpen. Thans wordt 35 % van de wereldtin-opbrengst gebruikt voor de blikfabricage (vertind plaatijzer), 27 % voor de vervaardiging van soldeer.

Is het dus nu de industrie, die tin verwerkt, vroeger was het de huishouding, waar tin even alledaags was als ons aardewerk van thans.

Het is dan ook een zeer goede gedachte geweest van de organisatoren van de tentoonstelling „Tin door de eeuwen" — welke tentoonstelling tot 1 October in het Prinsenhof te Delft wordt gehouden — enige gedekte tafels in te richten, zoals onze voorouders dit gewend waren. De zeer oude omgeving en de goedgekozen schilderijen aan de wand, geven ons een juiste indruk van de wijze hoe vroeger de maaltijd werd gebruikt. Zelfs het toenmalige in gebruik zijnde brood ontbreekt niet. Deze vredige tafel met tinnen borden, tinnen kannen, tinnen eetgerei, vormt wel een schril contrast met de bewogen gebeurtenis, die zich vlak bij deze kamer op de begane grond heeft afgespeeld in 1854, toen onze prins Willem van Oranje hier werd vermoord.

Toen deze noodlottige schoten weerklonken, zullen de tafels ook wel gedekt zijn geweest met een overvloed van tinnen voorwerpen. Van deze overvloed is ons niet veel meer gebleven. Daar het materiaal tin zo gemakkelijk was te smelten, was het namelijk de gewoonte bij aankoop van nieuwe huishoudelijke voorwerpen, de oude in te leveren. Zelfs bij de grote stadskannen kwam dit voor, zoals blijkt uit oude nota's. Deze stadswijnkannen zijn toch wel zeer typerend voor onze dorstige voorouders. Wie kan zich niet voorstellen, staande voor de beide tentoongestelde 16-eeuwse stadskannen m het wapen van Oudewater er in en versieru met een liggende draak, hoe in vroegere eeuwen de aanzienlijke reiziger de stadspoort werd binnengehaald en ten huize van het stadsbestuur een frisse dronk kreeg aangeboden? (niet vergeten dat koffie en thee toen nog onbekend waren). Thans vergaderen in dit prachtige stadje, in hetzelfde gebouw, burgemeester en wethouders. Hun dorstige kelen worden gelaafd met koffie, terwijl traditiegetrouw een ooievaarsfamilie op het dak toeziet op deze waardige ambtsdragers en onderwijl hun kroost, onder grote belangstelling van het publiek, vlieglessen geeft.

Reeds uit de Romeinse tijd dateren kannen, zodat ook in die dagen het tingieten werd beoefend. De voor een metaal betrekkelijk lage temperatuur, waarbij tin overgaat van de vaste in de vloeibare vorm, heeft ongetwijfeld veel bijgedragen tot deze oude gietkunst. Deze gildebroeders pasten een techniek toe, die nog heden ten dage als juist wordt aanvaard en die door onze enige tingieterij, namelijk de „Oud-Hollandsche Tingieterij Meeuws & Zoon" te den Haag ook wordt toegepast.

Op genoemde tentoonstelling is deze tingieterij in vol bedrijf en de eigenaar was zo vriendelijk ons een en ander te vertellen.

Het zwaartepunt moet wel gelegd worden op de bronzen vormen. Deze zijn van onbe-

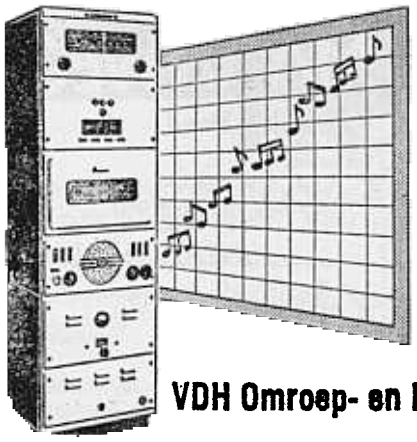

PRODUCTIE „waar muziek in zit ..."

Het is gebleken, dat muziek de arbeidsproductiviteit verhoogt. Steeds meer bedrijven gaan er toe over, de eentonigheid van seriewerk te breken door middel van een VDH muziek-installatie. Hier „zit muziek in" ook voor U als installateur en radiohandelaar. De verkoop van een VDH muziekinstallatie verhoogt de omzet van Uw bedrijf en bezorgt U de vele voordelen van een uiterst tevreden cliënt.

Vraagt gegevens en adviezen.

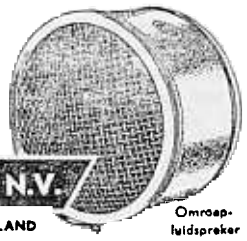

VDH Omroep- en Muziekinstallaties VAN DER HEEM N.V.

DEN HAAG - HOLLAND

TIN, een onedel metaal met een edel verleden

vervolg van pag. 2

arijpelijke nauwkeurigheid als men ziet op welke primitieve houten draaibanken deze tot stand komen. De uit 2 delen bestaande vorm wordt geprepareerd met het zogenaamde „bestrijksel", ten einde te voorkomen dat de vorm inwendig wordt vertind, daarna voorverwarmd, waarna met een lepel het vloeibare tin er in wordt gegoten; de vorm wordt dan geopend en het gietstuk er uit verwijderd. Het is wel zeer frappant, dat in principe hetzelfde gebeurt bij de moderne spuitgieterij, zoals bij de N.V. Industrie te Vaassen, die vele voorwerpen voor ons giet, zij het dan niet van tin, maar bijvoorbeeld van aluminium, zamak, electron en dergelijke.

Ook hier een tweedelige matrijs; ook hier een lepel waarmede het vloeibare metaal uit de voorraadpot wordt geschept. Alleen laat men hier het metaal niet in de vorm lopen, maar wordt het door middel van een zuiger met enorme druk (300 tot 400 atmosferen) er in gespoten. Ook hier is de matrijs het belangrijkste en hoewel dan thans de houten draaibank vervangen is door moderne gereedschapwerktuigen, toch speelt de vakmanschap van de matrijsmaker een zeer grote rol. Bij ons wordt ook in verschillende vorm tin gebruikt.

Een belangrijk punt is het soldeer, dat aan de montagebanden dagelijks met enorm aantal meters wordt verwerkt.

Echter is ook zuivere tin, tinschuitjes dus, in onze magazijnen opgeslagen.

Dit zuivere tin wordt hoofdzakelijk verwerkt in de fabriek te Utrecht. Een gedeelte is bestemd voor de vuurvertinningsinstallatie in de Arentszstraat. Een ander gedeelte gaat naar de wikkelafdeling, waar de tinpotten staan, waarin zich het vloeibare tin bevindt en waarin de ankerdraden worden gesoldeerd aan de collectorlamellen.

Tin, een waardevolle grondstof, die in de belangstelling van velen is gekomen door de tentoonstelling te Delft. Deze belangstelling gaat echter niet alleen uit naar wat in de loop der eeuwen van deze tin is vervaardigd, doch naar wat thans gebeurt met deze voor de industrie onmisbare grondstof op de wereldgoederenmarkt. De prijzen van deze grondstof stijgen namelijk aanzienlijk door de internationale gebeurtenissen.

Een zorgenkind dus voor onze inkopers, evenals tinnen voorwerpen, die een zorgenkind zijn voor de verzamelaars. Tin heeft namelijk een grof kristallijne structuur, die zich verraadt door het krassende geluid (het zogenaamde schreeuwen), dat ontstaat bij buigen van een staaf tin. Naast deze zilverwitte vorm komt ook grauw tin voor, dat zich als poeder vertoont en dat ontstaat wanneer de witte vorm langdurig aan lage temperatuur is blootgesteld. Kritieke temperatuur voor het optreden van deze tinpest is — 13° C. Vele kunstvoorwerpen zijn zo al tot poeder vergaan (zogenaamde „tinpest") en hebben het bijbelse woord: stof zijt gij en tot stof zult wij wederkeren, waar gemaakt.

VAN DER HEEM N V.

vraagt voor haar fabriek te Utrecht op de afdeling DRAAIERIJ (draaien, boren en tappen)

EEN VOORMAN-INSTELLER

OPLEIDING: niet vereist
EISEN: voldoende kennis om de betreffende machines (ook revolverbanken) in te stellen en werkinstructie te geven Op nauwgezetheid en verantwoordelijkheidsgevoel wordt bijzonder gelet
SALARIS: overeenkomstig functie, opleiding, ervaring en leeftijd

Tevens kan worden geplaatst

EEN STEMPELMAKER

OPLEIDING: niet vereist
EISEN: alleen prima kracht komt in aanmerking Bekendheid met electrisch lassen gewenst.
SALARIS: overeenkomstig functie op leiding, ervaring en leeftijd

SOLLICITATIES: Sollicitanten uit Utrecht en omgeving kunnen dagelijks mondeling solliciteren bij de afdeling Personeelszaken van VAN DER HEEM N V, ingang poort Abstederdijk 145, Utrecht

DEN HAAG

IDEEËNBUS

Idee nr 438
Ingezonden door W. Th. Krouwel, afdeling draaierij.
Betreft: Gewijzigde schoonmaakbewerking van Solexvliegwiel.
Premie: 7,50 gulden.

Idee nr 228
Ingezonden door mej. J. A. v. d. Berg, afd. huisvesting.
Betreft: Het merken van fietsenrekken met nummers en letters.
Indertijd werd dit idee niet beloond, achteraf blijkt het bruikbaar te zijn.
Premie: 5 gulden.

Fabriek UTRECHT

INTREDINGEN

Mej. J. H. van Peet, afdeling montage, op 1.4.8.1950.
H. J. Doesburg, afd. draaierij, idem.
G. van Elk, afd. montage, idem.

Spreken in het openbaar

Voor een 20-tal leden van ons personeel gaf onze personeelschef dr Scheurer, Maandag j.l. de eerste les van de cursus „Spreken in het Openbaar".
Er werd met aandacht geluisterd en genoteerd, terwijl de vrolijke noot ook niet ontbrak.
De eerstvolgende les is Maandag 28 Augustus aanstaande om 7.30 uur in de cantine. Denk aan het huiswerk!

Arbeidsclassificatie

De kern heeft in haar laatste directie-kernvergadering de heer Meys verzocht over bovengenoemd onderwerp een lezing te willen houden.
Dinsdag 29 Augustus aanstaande zal deze lezing plaats hebben.
Arbeidsclassificatie is een onderwerp, dat ons allen persoonlijk aangaat. Wij rekenen dan ook op Uw belangstelling, speciaal van het leidinggevend personeel.

DE KROON

KERNVERKIEZING

Begin deze week werden door de Kern de leden van de kiescommissie benoemd. Het zijn de heren J. v. d. Zalm en G. Plugge, terwijl de hr Schrevel ambtshalve als secretaris werd toegevoegd.
Dinsdag j.l. hield deze kiescommissie haar eerste vergadering, waarbij het volgende werd vastgesteld:

1. Voorzitter van de commissie wordt de heer Plugge.
2. De kernverkiezingen zullen worden gehouden op Woensdag 20 Sept. 1950.
3. Alle publicaties over de verkiezingen zullen geschieden op de mededelingenborden.
4. Voor verdere gegevens verwijzen wij naar het inlegvel van dit VDH-tje.
5. In overleg met de contracterende vakverenigingen en de kern is vastgesteld, dat de nieuwe kern zal bestaan uit 5 leden, waaronder één lid uit de groep maand- of weekloners.
   De 4 anderen zijn uurloners.

A.s. Maandag wordt gestart en de kiescommissie wenst de kiezers van „de Kroon" een goede keus.

het gaat nog niet naar genoegen
DE SOLEXRIJDERIJ

Een maand geleden hebben wij in dit blad nog eens naar wij meenden duidelijk uiteengezet wat de bedoeling van de Solex rijderij was en wat van de berijders verwacht werd. Eigenlijk was dit overbodig want iedere VDH-solexist herinnert zich de woorden van de heer L. W. van der Heem bij gelegenheid van de uitreiking, ieder is tevens in het bezit van een aan duidelijkheid niets te wensen overlatende instructie waar in staat wat mag en wat niet mag.
Het is met alle voorschriften en wetten zo dat er een bepaalde categorie van personen is die menen dat deze verordeningen bepaaldelijk voor hen niet gelden en, de goeden niet te na gesproken, bij onze Solexisten zijn ook van deze lieden.
Daarom zij hier nogmaals uitdrukkelijk betoogd, dat iedere Solexist zich te houden heeft aan de hem verstrekte voorschriften en zijn Solex „als een goed huisvader" onderhoudt. Dat wil dus zeggen dat hij de voorschriften naar de letter en naar de geest naleeft. Dit is heus niet zo moeilijk, want de voorschriften zijn zo gesteld dat men een maximum aan Solex-genot kan paren aan een minimum aan zorg. De enige zorg die van de Solexist gevergd wordt is dat men:

- **zijn brandstoftank vult**
- **de banden op spanning houdt**
- **het vereiste weekrapport inlevert**
- **de Solex schoonhoudt.**

Verdere zorgen zijn voor de service, die dus alle voorzieningen treft en alle contrôles verricht.
Men mag zelf niet aan de Solex dokteren en er niets aan veranderen.
Het is dus uitdrukkelijk verboden snelheidsmeters en kilometertellers te monteren, plaquettes en andere trofeeën te bevestigen, motoraanzethandles op de cylinders te bevestigen, aan de Solex te schroeven, solderen of te sleutelen. Men mag de motor niet zelf ontkolen of de ontsteking bijstellen. Evenmin mag men de motor demonteren om te zien hoe hij er van binnen uitziet (en dan met een doos losse onderdelen, waar men geen raad mee weet bij de service komen aankloppen om hulp).
Evenmin mag men de Solex uitlenen aan anderen dan degenen die met name genoemd zijn (echtgenoten) en dient men tevoren op de weekkaart te melden als men voornemens is hem uit te lenen, aan een ander VDH-Solexist. **Uitlenen aan niet-Solexisten is verboden!**
Wij herhalen: Dit alles is geen nieuws. Men weet het wel doch denkt dat het zo'n vaart niet zal lopen. Zo'n vaart loopt het wel. Hoewel wij het node zouden doen, zou het kunnen gebeuren dat wij overtreders voor enige tijd, of voorgoed, wegens misbruik de Solex afnemen. Niet omdat wij kleingeestig zijn, maar wel omdat wij verwachten dat de zo gewaardeerde Solexrijderij die ieder onzer voor luttel gelds in het gebruik stelt van een Solex, door kan gaan en niet strandt op gebrek aan medewerking of begrip.
Houdt U aan de instructies en de zaak is O.K.

DEN HAAG — UTRECHT

Deze week....
de 100 woorden

Eerlijk gezegd zijn wij tot op heden teleurgesteld. Wij hadden verwacht in de loop van de week te worden bedolven onder een **stortvloed van inzendingen. Er kwam geen stortvloed maar slechts een mager stroompje.**
Nu weten wij wel waar de schoen wringt. Men denkt, dat men niet kan schrijven, of rijmen, of dat de eigen belevenissen veel te onbelangrijk zijn om te worden gememoreerd. Kom lezer, wees niet te bescheiden. evengoed als ieder het leuk vind zijn eigen stem door de radio te horen, evengoed schuilt er een zekere bekoring in het eigen geschrift gedrukt te lezen, en te weten dat anderen dit lezen. Daarom: Weest niet te bescheiden. Bescheidenheid is een prachtige eigenschap, en bescheiden mensen zijn in de regel prettige mensen. Maar..... zonder bescheidenheid komt men doorgaans verder. Niet voor niets heet het dat het geluk met de stoutmoedigen is.
Er schijnt eveneens misverstand bestaan te hebben over de aard van de inzending. Het is absoluut niet nodig dat men een alomvattend verslag van zijn gehele vacantie geeft. Wij zijn tevreden met de beschrijving van een deel daarvan, van een belevenis of een episode.
Na deze opwekking en aanmoediging zal de ware animo, hopen wij, wel komen. Er is nog tijd te over: tot 28 Augustus staat de redactionele brievenbus wagenwijd open.
Allez VDH-ers, laat eens zien dat het niet zo moeilijk is een krantje te maken.
100 woorden vacantietekst. Een bagatel!

BEZOEKERS

Dinsdag j.l. werd onze fabriek bezocht door een gezelschap van 21 personen vormende het technisch kader van de Ericsson telefoonfabriek te Rijen (N.B.).
Woensdag j.l. kwam een groep van het Haagse politiecorps een rondgang maken door het bedrijf.

Spreekuur Kern

De kern houdt spreekuur op Maandag 21 Augustus 1950 in spreekkamer 1, begane grond.
Aanwezig zijn:
1e pauze: hr v. d. Plas en mej. Waltman.
2e pauze: mej. v. Rietschoten en hr Heijmans.

Burgerlijke Stand

Gehuwd:
M. v. d. Slik, solexmotormontage, met mej. P de Mooy, op 16.8.'950.

INTREDINGEN

J. J. Kersten, afd. meubelmakerij, op 14.8.'50.
M. M. Muller, idem, idem.
L. F. F. Donnars, afd. plaatbewerking, idem.
A. Lievaart, idem, idem.
A. P. v. Eysden, afd. spuiterij, idem.
A. Draaisma, afd. bedrijfsschool (ret. mil. d.), idem.
J. J. de Kleynen, idem, idem.
G. E. Zaayer, afd. opleiding, idem.
P. Hekenkamp, afd. montage-contr., (ret. mil. d.), idem.
P. v. d. Pek, afd. enkelfabricage, idem.
P. J. v. d. Meer, afd. inleerband, idem.
G. v. d. Berg, afd. galvano, op 16.8.1950.

Hartelijk dank aan chefs en collega's voor de bloemen tijdens mijn ziekte ontvangen. Ook ziekentroost veel dank!

T. v. d. Laan—Kerkvliet.

*

Ondergetekende wenst gaarne zijn dank te betuigen aan comité ziekentroost voor de vele blijken van medeleven, ontvangen tijdens mijn verblijf in het Sanatorium Rotterdams Park-ziekenhuis, Honingerdijk 70, Rotterdam-O. en ook thuis.

C. J. Tournier,
Isaac-Hubertstr. 57b, Rotterdam-N.

EHBO-cursus begint

Eerdaags zal aan de Maandag een cursus E.H.B.O. beginnen. Deze cursus omvat 18 lessen van 2 uur en wordt een half jaar na afloop gevolgd door de zogenaamde diplomacursus welke 5 lessen telt.
Nadien kan men examen doen voor het EHBO-eenheidsdiploma. De lessen worden gegeven in aansluiting op de werktijd en wel van 5.00 tot 7.00 uur.
Zij kunnen worden gevolgd door personeel van fabriek Maanweg en de Kroon, dat zich deze week heeft aangemeld bij zuster Fijnvandraat, afdeling Medische Dienst.

ZIEKENTROOST-COLLECTE

De ziekentroostcollecte die vlak voor de vacantie is gehouden, heeft in het totaal opgebracht *f* 414,98.
We zijn erg blij met dit bedrag en danken uit naam van de zieken de gevers en geefsters heel hartelijk.

cursus GOED WONEN

U herinnert zich nog wel, dat de kern in Mei 1950 tezamen met mej. Groeneweg een avond organiseerde, waar de heer Wim den Boon iets vertelde over „Goed Wonen". Er was in onze filmzaal een kleine expositie ingericht, die nog enige dagen daarna veel belangstelling trok. Er werd die avond een beroep gedaan op onze zin voor eenvoud en eerlijkheid in de inrichting van onze woning.
De dagen daarna bleek, dat verschillende VDH'ers graag iets meer daarover wilden weten. De opleidingscommissie besloot daarom, mede op aandringen van de kern, een korte cursus te organiseren. In een zes-tal lessen zal de heer den Boon iets vertellen over de inrichting van onze woning, wat men met materialen en kleuren mag doen, enz. De cursus zal in de eerste helft van September aanvangen. Elke week wordt één les van een uur gegeven. De kosten zullen 50 à 75 cent per les per persoon bedragen. Iedere VDH-er kan aan deze cursus deelnemen. Wanneer Uw echtgenote of echtgenoot, Uw verloofde, broer, zuster, vriend of vriendin ook belangstelling er voor heeft, mag deze op dezelfde voorwaarden meedoen. Allen die willen deelnemen aan deze cursus „Goed Wonen" moeten zich vóór 28 Augustus 1950 opgeven (liefst schriftelijk) bij de heer van Dorp, afdeling opleiding.
Daarna hoort U dan op welke avond en waar les gegeven wordt en wat precies de kosten zijn.